

GIÁ PHẢI TRẢ CHO SỰ PHỤC HÒA

Kinh thánh: *Sáng-thế Ký 31:38-42, 32:1-32; 33:1-4*

Câu gốc: *Châm-ngôn 16:7* Khi tánh hạnh của người nào đẹp lòng Đức Giê-hô-va, Thì Ngài cũng khiến các thù nghịch người ở hòa thuận với người.

I. **Gia-cốp trả giá cho việc lừa đảo để nhận sự chúc phước của cha:** (31:38-40)

^{41-42a} ⁴¹ Trong hai mươi năm tôi ở tại nhà cậu là thê; trong mười bốn năm giúp việc, để được hai con gái cậu, và sáu năm đặng lãnh lấy bảy súc vật của cậu, mà cậu lại còn thay đổi mười lần công giá tôi. ^{42a} Nếu Đức Chúa Trời của cha tôi, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, là Đấng mà Y-sác kính sợ, không phù hộ tôi, chắc bây giờ cậu đuổi tôi ra tay không, (*Sáng 47:9* Gia-cốp tâu rằng: Những năm tôi sống ở đời phiêu lưu hết thảy là một trăm ba mươi năm; các năm của đời tôi lấy làm ngăn-ngủi và lại nhọc nhằn, chẳng bằng những năm bình sanh của tổ phụ tôi khi người ở phiêu lưu đó.) xem *Ô sê 12:3* → *Châm-ngôn 20:30*

1. **Chúa kêu Gia-cốp trở về nhà cha:** *Sáng thế ký 31:3* Đức Giê-hô-va phán cùng Gia-cốp rằng: Hãy trở về xứ của tổ phụ ngươi, chốn bà con ngươi, Ta sẽ phù hộ ngươi. (*Ma-thi ơ 5:23-24* → Phải đối diện và giải quyết sự bất hòa với anh, không chạy trốn mãi)

2. **Được thiên sứ Chúa bảo vệ trên đường về nhà cha:**

Sáng-thế Ký 32:1-2, ¹ Gia-cốp cứ đi đường, có thiên sứ Đức Chúa Trời gặp người. ² Khi Gia-cốp thấy các vị này, nói rằng: Ấy là trại quân của Đức Chúa Trời! Nên người đặt tên chỗ đó là Ma-ha-na-im.

♦ **Chúa hứa:** *Sáng-28:15* Đây, Ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng ngươi.

II. **Cách Gia-cốp trả giá để giải quyết sự bất hòa:**

1. **Gia-cốp sai sứ giả đến với anh:** *Sáng 32:3-5*, ³ Gia-cốp sai sứ giả đến trước cùng Ê-sau, anh mình, ở trong xứ Sê-i-rơ thuộc về địa-phận Ê-đôm; ⁴ người bèn dặn rằng: Các ngươi hãy thưa cùng Ê-sau, chúa ta như vậy: Gia-cốp, kẻ tôi tớ chúa, có nói như vậy rằng: Tôi đã ngụ tại nhà La-ban đến ngày nay; ⁵ có bò, lừa, chiên, tôi trai, tớ gái; vậy, xin sai đi nói cho chúa hay trước, hầu cho nhờ được ơn trước mặt chúa tôi.

• **Thái độ của Ê-sau sau khi nghe tin Gia-cốp trở về:** *Sáng 32:6* Các sứ giả trở về nói cùng Gia-cốp rằng: Chúng tôi đã đi đến Ê-sau, anh của chủ; này người đang đem bốn trăm người đến để rước chủ. (hơn 400 năm sau đó → xem *Dân-số Ký 20:18*)

2. **Thái độ của Gia-cốp khi đối diện với người mình gây bất hòa:**

• **Gia-cốp sợ hãi, sàu nảo:** *Sáng thế ký 32:7-8*, ⁷ Gia-cốp rất sợ hãi và sàu nảo, bèn chia các dân đi theo, cùng các bày chiên, bò, lạc đà ra làm hai đội, mà rằng: ⁸ Nếu Ê-sau đến hãm đánh một trong hai đội, thì đội còn lại sẽ thoát được.

- **Gia-cốp cầu nguyện cùng Chúa: (32:9)** Đoạn, Gia-cốp cầu rằng: Hỡi Đức Chúa Trời của tổ phụ Áp-ra-ham tôi! Đức Chúa Trời của cha Y-sác tôi, tức là Đức Giê-hô-va! Ngài có phán dạy tôi rằng: Hãy trở về xứ người và nơi bà con người, rồi Ta sẽ làm ơn cho người!
 - **Gia-cốp nhận biết ơn huệ của Chúa: (c.10)** Tôi lấy làm hèn mọn không đáng chịu các ân huệ và các điều thành thực mà Ngài đã làm cho kẻ tôi tớ Ngài; vì lúc trước khi qua sông Giô-đanh chỉ có cây gậy tôi, mà ngày nay tôi lại trở nên hai đội quân này.
 - **Cầu xin sự giải cứu của Chúa: (c.11)** Vậy, cầu xin Đức Chúa Trời giải cứu tôi khỏi tay Ê-sau, anh tôi, vì e người đến đánh tôi và đánh luôn mẹ với con nữa. (*sợ hãi cả nhà sẽ bị tiêu diệt*)
 - **Nhắc lại lời hứa của Chúa: (c.12)** Vả, Ngài có nói rằng: Quả thật vậy, Ta sẽ làm ơn cho người, và làm cho dòng dõi người đông như cát bãi biển, người ta sẽ không biết sao đếm được, vì đông đúc quá. (*Sáng-thể Ký 22:17, 26:4*)
- **Gia-cốp dâng của lễ cho anh để giải quyết sự bất hòa: Sáng 32:13-15**

¹³ Người ở ban đêm tại đó, lấy các vật có hiện trong tay để làm một của lễ dâng cho Ê-sau, anh mình, ¹⁴ là hai trăm dê cái và hai chục dê đực; hai trăm chiên cái và hai chục chiên đực; ¹⁵ ba chục lạc đà cái có con đang bú, bốn chục bò cái và mười bò đực; hai chục con lừa cái và mười lừa con. (*hơn 550 con*)

 - **Nhờ những người khác giúp đỡ: Sáng 32:16-17, ¹⁶** Rồi, giao mỗi bày riêng ra nơi tay đầy tớ mình và dặn rằng: Các người hãy đi trước ta và dẫn bày này cách một khoảng đến bày kia. ¹⁷ Người dặn tên dẫn bày đi **trước hết** như vậy: Khi Ê-sau, anh ta, gặp và hỏi người rằng: Người ở với ai, đi đâu, và bày súc vật trước mặt người đó thuộc về ai?
 - **Dạy cho những đầy tớ nói một cách hạ mình: (c.18-19)** thì hãy thưa rằng: Của Gia-cốp, kẻ tôi tớ chúa; ấy là một lễ gởi dâng cho Ê-sau, chúa tôi; và này, chính mình người đang theo sau. ¹⁹ Gia-cốp cũng dặn y lời cho tên dẫn bày **thứ nhì, thứ ba** và hết thấy người theo coi chừng các bày, và lại nói: Khi gặp Ê-sau, các người hãy nhớ lời đó,
 - **Tự nghĩ là của lễ sẽ đẹp lòng anh để tha thứ cho mình: (c.20-21)** ²⁰ và nói như vậy: Này, Gia-cốp, kẻ tôi tớ chúa, đang theo sau chúng tôi. Vì người thâm nghĩ rằng: Mình đem lễ này dâng trước cho Ê-sau người giận đã, rồi mình sẽ giáp mặt sau; có lẽ người tiếp rước mình một cách thuận hiệp đó. ²¹ Vậy, lễ này đem đi trước, còn người, đem đó ở lại trại.
- 3. **Phân chia gia đình và của cải: Sáng 32:22-23, ²²** Ban đêm, người thức dậy, dẫn hai vợ, hai tên đòi và mười một đứa con mình đi qua rạch Gia-

bốc. ²³ Người đem họ qua rạch, và hết thảy của cải mình qua nữa.

III. Sự can thiệp của Chúa để giải quyết sự bất hòa:

1. **Khi Gia-cốp ở lại một mình: (c.24a)** Và, một mình Gia-cốp ở lại;
 - **Không nhận ra là mình đang vật lộn với Chúa: (c.24b)** thì có một người vật lộn với mình đến rạng đông. → *Ô sê 12:4-6*
 - **Gia-cốp bị đánh vào xương hông: (c.25)** Khi người đó thấy mình không thắng nổi, bèn đánh vào xương hông Gia-cốp; xương hông liền trật trong khi vật lộn.
 - **Gia-cốp đòi được ban phước: (c.26)** Người đó bèn nói: Trời đã rạng đông rồi; thôi để cho Ta đi; nhưng Gia-cốp đáp rằng: Tôi chẳng cho người đi đâu, nếu người không ban phước cho tôi.
2. **Được đổi tên Gia-cốp thành Y-sơ-ra-ên: (c.27-29)** ²⁷ Người đó hỏi: Tên người là chi? Đáp rằng: Tên tôi là Gia-cốp. ²⁸ Người lại nói: Tên người sẽ chẳng làm Gia-cốp nữa, nhưng tên là Y-sơ-ra-ên, vì người đã có vật lộn cùng Đức Chúa Trời và người ta; người đều được thắng. ²⁹ Gia-cốp hỏi: Xin cho tôi biết tên người. Đáp rằng: Làm sao người hỏi tên ta? Rồi người này ban phước cho Gia-cốp tại đó.
3. **Gia-cốp đã thật sự được thấy Chúa: linh hồn được giải cứu (c.30)** Gia-cốp đặt tên chỗ đó là Phê-ni-ên, và nói rằng: Tôi đã thấy Đức Chúa Trời đối mặt cùng tôi và linh hồn tôi được giải cứu.
 - **Thay đổi cách bước đi: Sáng thế ký 32:31** Khi qua nơi Phê-ni-ên, thấy mặt trời mọc rồi; và người đi gieo cày.
 - **Ảnh hưởng đến dòng dõi mình: Sáng thế ký 32:32** Bởi có đó, cho đến ngày nay dân Y-sơ-ra-ên chẳng bao giờ ăn gân bắp vế của lồi xương hông; vì người đó có đánh vào xương hông Gia-cốp, nơi gân của bắp vế.
 - **Chúa giúp cho Y-sơ-ra-ên và anh Ê-sau và được phục hòa:**
 - **Thái độ hạ mình của Gia-cốp: Sáng thế ký 33:1-3,** ¹ Gia-cốp nhượng mắt lên và nhìn, kìa, Ê-sau dẫn bốn trăm người đi đến. Người bèn chia các con cho Lê-a, Ra-chên, và cho hai tên đòi; ² sắp hai tên đòi và con cái họ ở trước; kể đến Lê-a và con cái nàng; Ra-chên cùng Giô-sép ở sau chót. ³ Còn người, thì đi trước họ và sắp mình xuống đất bảy lần cho đến khi tới gần anh mình. (*Châm-ngôn 16:7*)
 - **Ê sau chấp nhận em mình trở lại: (c4)** Nhưng Ê-sau chạy đến trước mặt người, ôm choàng cổ mà hôn, rồi hai anh em đều khóc.
4. **Cầu nguyện** để Đức Thánh Linh giúp ứng dụng vào đời sống hằng ngày.